

Przy NRPIP powstaje zespół ekspertów koordynujący tworzenie rekomendacji w zakresie postępowania z pacjentami z NTM

Jest wiele do zrobienia w obszarze poprawy jakości opieki nad pacjentem z nietrzymaniem moczu. Polskie pielęgniarki mają do dyspozycji pełen wachlarz środków pomocniczych, ale nie zawsze wiedzą, jak efektywnie z nich korzystać i jakie są między nimi różnice. Dlatego potrzebne jest wprowadzenie standardów postępowania oraz kompleksowa edukacja w tym zakresie. Takie są wnioski ze zorganizowanej w połowie września w ramach XIII Kongresu Pielęgniarek Polskich sesji „Profilaktyka, diagnostyka, leczenie i higiena pacjenta z NTM”.

Samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych, zgodnie z Ustawą z 1 lipca 2011 r., nie tylko sprawuje pieczę nad należytym wykonywaniem zawodu ale także m.in. zajmuje się edukacją zdrowotną i promocją zdrowia. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych, jako organ samorządu zawodowego, jest więc najważniejszym podmiotem do wytyczenia standardu praktyki pielęgnowania i opieki nad osobami z NTM.

- Co jest potrzebne pacjentowi z NTM? – zadała pytanie Elżbieta Szwałkiewicz, przewodnicząca Koalicji na Pomoc Niesamodzielnym, wieloletnia konsultant kraju w dziedzinie pielęgniarstwa osób przewlekle chorych i niepełnosprawnych. – Żeby mógł właściwie funkcjonować, powinien: mieć dostęp do sprzętu, produktu i środków pielęgnujących, zostać odpowiednio wyedukowany w zakresie ich stosowania przez kompetentne osoby zlecające oraz mieć możliwość refundacji tych środków.

Wg Elżbiety Szwałkiewicz, osoba z NTM jest pacjentem szczególnym, ze względu na wymiar psychiczny schorzenia. Składają się na niego nieustanny strach przed przeciekaniem i przykrym dla otoczenia zapachem, lęk o brak środków na właściwe zabezpieczenie skóry i bielizny osobistej przed zabrudzeniem, codzienne trudności z właściwym funkcjonowaniem a także świadomość zależności od opieki zewnętrznej, poczucie wstydu i utrata sfery intymnej. Tym większa jest więc rola pielęgniarki w dotarciu do takich pacjentów i zapewnieniu im właściwej opieki.

- Bardzo odbiegamy od tego co dzieje się w krajach ościennych, nawet tych biedniejszych – mówiła Elżbieta Szwałkiewicz. – W zasadzie dysponujemy tym, co na świecie, tylko nie zawsze mamy wystarczającą wiedzę w tym zakresie. Wiele z nas, pielęgniarek nie rozróżnia produktów chłonnych stosując jedynie nazwę „pampers”!. Tymczasem żadna pielęgniarka nie powinna proponować dorosłemu człowiekowi „pampersa”, bo to go po prostu obraża!

Dlatego tak ważna jest edukacja pielęgniarek w tym zakresie. Mówiła o tym podczas swojego wystąpienia Anna Sadkowska, dyrektor ds. pielęgniarstwa Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Lecznictwa Otwartego Warszawa Ochota.

- Sytuacja jest delikatna a problemów dużo. Pacjenci się wstydzą, my czasami też się wstydzimy o tym mówić, w gabinetach lekarskich nie ma na to czasu, dlatego cała odpowiedzialność spoczywa na pielęgniarkach, w dobrej rozmowie. A żeby potrafić ją przeprowadzić, potrzebne są kursy specjalistyczne i przypominające.

Anna Sadkowska zwróciła uwagę, że są problemy z delegowaniem pielęgniarek na szkolenia. Zwróciła się więc z apelem do osób zarządzających placówkami, by umożliwić pielęgniarkom edukację,

zwłaszcza, że mają zapisane w ustawie podnoszenie kwalifikacji. - *Dobrze, żeby w każdej placówce był taki lider, osoba, do której pacjent uda się po poradę. Może powinna to być pielęgniarka epidemiologiczna? Myślę, że zaczniemy działać w tym kierunku, mamy wiele ośrodków, wystarczy napisać program i ruszać.*

Do koncepcji stworzenia szkoleń w zakresie pomocy osobom z NTM odniosła się Mariola Łodzińska, wiceprezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

– *Chcemy stworzyć grupę ekspertów działających przy NRPiP. Mamy nadzieję, że to gremium wypracuje rekomendacje dotyczące jakości opieki nad pacjentem z NTM, w oparciu o które będzie można rozpocząć szkolenia. Minister Radziwiłł powiedział niedawno podczas spotkania z nami, że w aspekcie funkcjonowania służby zdrowia widzi ogromną rolę pielęgniarki w POZ. My również ją widzimy. Jesteśmy świetnie wykształcone, często i chętnie uczestniczymy w kursach i szkoleniach. Dlatego chętnie podniesiemy swoje kwalifikacje także w obszarze opieki nad pacjentem z nietrzymaniem moczu.*

Wniosek z sesji dotyczącej roli pielęgniarki w opiece nad pacjentem z NTM jest jeszcze jeden – pielęgniarka może w zasadniczy sposób wpłynąć na życie chorego. Dzięki właściwemu doradztwu i odpowiedniemu doborowi produktów kompensujących utraconą sprawność zwieraczy, może nie tylko reagować na skutki choroby ale też dać szansę osobie niepełnosprawnej z NTM na poprawę jakości życia. Może zmienić diagnozę „niezdolny do samoobsługi” na „zdolny do samoobsługi ...”.

- *Pielęgniarka jest jak cudotwórca* – podsumowała Elżbieta Szwałkiewicz. - *Może zrobić z pacjenta samodzielnego i niesamodzielnego, może zamienić los człowieka w normalność albo totalny horror.*

Osoba do kontaktu: Mariola Łodzińska, wiceprezes NRPiP